

2. Жибер Т. В. Удосконалення процесу бюджетування в Україні. *Фінанси України*. 2009. № 8. С. 76-81.

Фасовий Микола Миколайович

ст. гр. ФМ-22, ТНЕУ

Науковий керівник – к.е.н., доцент Квасниця О.В.

ФІНАНСОВА ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ

Фінансова політика є вагомим інструментом економічного розвитку країни. Визначення пріоритетних напрямів фінансової політики на середньо- і довгостроковий періоди сприятиме підвищенню результативності структурних перетворень в економічній та соціальній сферах, розвитку людського капіталу.

Виважений підхід до формування і реалізації фінансової політики потребує врахування впливу екзогенних та ендогенних факторів на економічну систему.

Розробляючи основні напрями економічної політики, держава повинна виходити із необхідності забезпечення фінансової стабільності. Від якісного рівня впровадження інституційних механізмів фінансової політики достатньою мірою залежить динамічність системи економічного розвитку країни. На сучасному етапі трансформаційних перетворень важливим є підвищення дієвості фінансово-економічної політики держави з урахуванням циклічності економіки.

Сьогодні головною метою фінансової політики нашої держави є стабільний соціально-економічний розвиток. І ця мета повинна бути єдиною для всіх рівнів влади, для всіх суб'єктів економіки. Реалізація фінансової політики повинна передбачати зростання фінансових ресурсів, що перебувають у розпорядженні суб'єктів господарювання, сприяти створенню міцної фінансової основи діяльності органів влади для реалізації завдань і функцій, покладених на державу, забезпечувати стабільність суспільного виробництва з метою поліпшення економічного становища держави і соціального захисту населення [1, с.570].

Головними проблемами фінансової політики є забезпечення динаміки зростання, конкурентоспроможності економіки України,

утвердження оновленої моделі фінансового розвитку. Саме такий шлях дозволить Україні зберегти і найефективніше використовувати наявний науково-технічний потенціал для здійснення структурних змін та зайняти належне місце у світовому просторі. Поглиблення курсу ринкових реформ на інноваційних засадах та їх прискорення, радикалізація системних перетворень можуть забезпечити прогресивний розвиток держави [2].

Невід'ємною основою реалізації фінансової політики є визначення основних елементів, щодо яких вона розробляється та функціонує. У центрі фінансової політики знаходяться вирішення проблем, щодо забезпечення соціально-економічного розвитку суспільства, налагодження механізму його регулювання та системи організації фінансових відносин [3]. Для ефективного досягнення поставлених задач та вирішення необхідних проблем потрібно враховувати найважливіші умови, щодо результативності фінансової політики:

- зважати на дії об'єктивних економічних законів розвитку суспільства;
- аналізувати та застосовувати досвід господарської діяльності попередніх органів правління та інших держав;
- вивчати специфіку умов сьогодення та враховувати зміни, що відбуваються у внутрішній і зовнішній політиці;
- використовувати комплексні підходи, щодо розробки заходів, методів та інструментів поліпшення і удосконалення фінансових відносин.

Ефективність фінансової політики залежить не лише від правильного вибору цілей та засобів їхнього досягнення, а також пов'язана із багатьма труднощами практичного характеру та залежить від чинників, які відображають умови її застосування. До них можна віднести часові лаги фіскальної та монетарної політики, асиметричність економічної інформації, мінливість економічних очікувань чи неточність прогнозування, неоднозначність історичних аналогій або політичну кон'юнктуру.

Ефективність фінансової політики країни визначається тенденціями доходів бюджету держави та співвідношенням даного показника до величини валового внутрішнього продукту, що дає змогу оцінити фактичний рівень бюджетної централізації, віднести тип бюджетної політики до однієї з існуючих моделей та розробити комплекс заходів стосовно пом'якшення чи посилення рівня централізації.

Ефективність фінансової політики також суттєво залежить від скоординованості грошово-кредитної та бюджетно-податкової політики, дій уряду та НБУ як на рівні вироблення політики, так і на рівні проведення поточних операцій, їх взаємоузгодженості, підпорядкованості короткострокових вигод та інтересів довгостроковим загальнодержавним

цілям. На різних рівнях влади, у тому числі на найвищому, порушується питання посилення координації грошово-кредитної та бюджетно-податкової політики. Нові підходи до координації цих двох видів політики повинні бути спрямовані на забезпечення стійкого економічного зростання, з огляду на довгострокові перспективи державної економічної та фінансової політики.

Література:

1. Рубаха М. В. Бредень Н. І. Фінансова політика держави в умовах активізації євроінтеграційних процесів. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2018. Випуск 21. С.567-571.
2. Малишко В. В., Пучко А. О. Фінансова політика України на сучасному етапі. *Траектория науки*. 2017. Т.3, №1.
3. Фінанси (теоретичні основи): підручник / М. В. Грідчина, В. Б. Захожай, Л. Л. Осіпчук та ін.; під кер-вом і за наук. ред. М. В. Грідчиної, В. Б. Захожая. 2-ге вид., випр. і допов. К.: МАУП, 2004. 312 с.

Хаблюк Христина Василівна

ст. гр. Фм-21, ТНЕУ

Науковий керівник – к.е.н., доцент Машко А. І.

МАЛЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО ТА ЙОГО РОЛЬ В ЕКОНОМІЦІ

Підприємництво відіграє важливу роль в розвитку економіки кожної держави, воно виконує ряд функцій, як економічного, так і соціального характеру. Економічна роль підприємництва полягає в тому, що воно мобілізує фінансові і виробничі ресурси населення, сприяє розвитку конкуренції, є двигуном науково-технічного прогресу, забезпечує поповнення державного і місцевого бюджету за рахунок надходжень від податків та зборів тощо. У соціальному значенні підприємництво сприяє створенню нових робочих місць, забезпечує ринок потрібними товарами та послугами, намагаючись найповніше задовольнити потреби населення. Воно відіграє визначальну роль також в соціально-економічному прогресі будь-якої країни світу. Проте, важливим структурним елементом